

Op de huid van Saskia van Dockum

'Natuur in onze regio is niet vanzelfsprekend'

TEKST MART RIENSTRA FOTOGRAFIE HANS KOKX

U stapte in het najaar van 2012 over vanuit het Utrechts Archief; een grote overgang?

Dat viel best mee, want ik ben van huis uit archeoloog. Eigenlijk was het Utrechts Archief een – overigens zeer aangenaam – uitstapje. Als voormalig provinciaal archeoloog ken ik de regio op m'n duimpje en dus ook de belangen in het buitengebied. De liefde voor de natuur en het Utrechtse landschap is er altijd al

geweest, dus eigenlijk voel ik mij hier ontzettend thuis.

U bent directeur in een periode dat natuur minder prioriteit en geld krijgt. Dat vergt aanpassingen?

Absoluut. Er wordt financieel meer verwacht, ook van het Utrechts Landschap. Gelukkig hadden we al ervaring met de eigen broek ophouden en creëerden we al eigen inkomsten door onze bedrijfsvrienden

en door charitatieve ondersteuning. Deze tijd vereist echter dat we nog scherper zijn op de uitgaven en nog creatiever bij de inkomsten. Zo realiseren we nu diverse verdienmodellen in de natuur zoals een natuur-begraafplaats, een houtveiling voor particulieren en een slibstortplaats bij Overvecht, waarbij een stinkgat wordt omgevormd tot natuur. Het mes snijdt zo aan twee kanten; mensen krijgen op deze manier ook meer verbinding met de lokale natuur.

Cultuur- en natuurorganisaties hebben het zwaar in tijden van crisis en kostenbesparing. Door minder overheidssteun breekt voor hen een nieuw tijdperk aan. Het Utrechts Landschap lijkt op tijd de bakens te hebben verzet. Door samen te werken, efficiënter te opereren, scherper in te kopen en meer eigen inkomsten te genereren, slaagt deze provinciale Landschapstichting er in, ruim 5.000 hectare natuur niet alleen te beheren maar zelfs jaarlijks uit te breiden. Saskia van Dockum is de nieuwe directeur. Onder haar leiding is zakelijkheid troef, maar wel met het hart op de juiste plaats.

Wat wilt u over vijf jaar bereikt hebben?

Dat wij als bewoners van deze regio nog meer verbinding krijgen met de natuur. Wij hebben nu 23.000 beschermers en 500 vrijwilligers. Wat mij betreft verdubbelt het aantal mensen dat intensief bij ons werk betrokken is. Natuur in onze regio is namelijk niet vanzelfsprekend, daar moeten we samen aan werken. Gelukkig is dit bewustzijn er steeds meer. We denken weliswaar globaal, maar ervaren onze verantwoordelijkheid vooral lokaal: dicht bij huis, in onze eigen achtertuin.

Wat is uw favoriete tv-programma?

Een goede detective, bij voorkeur uit Engeland of Scandinavië. Ik blijf er niet voor thuis, maar vind het gepuzzel naar de dader, de spanning, een erg leuk tijdverdrijf.

Wat is uw grootste talent?

Dat ik werelden en mensen met enthousiasme met elkaar verbind. Daarbij heb ik van nature interesse voor andere inzichten en ideeën. De kern is dat ik altijd op zoek ben naar een gezamenlijk belang. Daar ligt namelijk de sleutel tot succes; daar zit de winst, het echte geluk. Niemand wordt beter van een eenzijdig mens- of wereldbeeld, ook omdat het nooit zo is. Het gaat erom dat je samen met anderen de wereld beter maakt. En samen is dus echt samen.

Wat is uw valkuil?

Dat ik te snel wil, veel ideeën heb en deze graag vandaag nog wil uitvoeren. Ik houd nu eenmaal van verandering, afwisseling en ondernemen. En dat doet niet iedereen, dus mijn omgeving heeft wel eens last van mij.

Met wie wilt u graag een beschuitje eten?

Met Lieve Declercq, directeur van Vitens. Met haar wil ik praten over de reële prijs van drinkwater. Zij streeft naar het beste drinkwater, veilig en gezond, en dat tegen de laagste prijs. Ik wil natuurbehoud en natuurversterking. Onze belangen zijn nagenoeg gelijk als je bedenkt, dat de natuur zich bovengronds afspeelt en het drinkwater op de Utrechtse Heuvelrug van diep beneden komt. Deze vormen samen een ecosysteem dat voor ons gezamenlijk streven onmisbaar is. Dus is de vraag tijdens het beschuitje: wat kan ik voor haar betekenen, wat zij voor mij?

Heeft de huidige economische crisis ook positieve effecten?

Het stimuleert tot ondernemerschap. Je wordt creatiever, scherper, maar je beseft ook dat het belang van echte betrokkenheid essentieel is. Wij realiseren ons steeds meer dat het zonder engagement niet lukt. Daarom vragen we door bij een gift van mensen of bedrijven: 'Waar moet uw geld zijn werk doen?' Op deze manier verbind je mensen op een meer persoonlijke manier met ons werk en met het uiteindelijke resultaat. Mensen worden vaak blij van het zichtbare effect van hun bijdrage. En dat vieren we graag met een goed glas op de locatie zelf!

Hoe ziet uw ideale zondagmiddag eruit?

Ik heb ooit op school een opstel geschreven over de zondag; deze dag vond ik saai. Inmiddels ben ik de zondag gaan waarderen, want nu verlang ik naar de momenten waarop ikzelf kan bepalen wat ik met mijn tijd doe. Hoe ik de zondag dan invul? Heel afwisselend, van een fikse wandeling of

bezoek aan een museum tot een dag in pyjama met een boek voor de open haard.

Waar bent u onlangs van geschrokken?

Ik zat bij FC Utrecht toen ze tegen Feyenoord speelden. Daar stond de ME klaar om de orde te handhaven. Uiteindelijk moesten ze ingrijpen. Blijkbaar vinden wij die inzet 'normaal' en 'financieel acceptabel', terwijl wij het toezicht op de buitengebieden financieel maar niet rond krijgen. Dan denk ik dat de verhoudingen zoek zijn.

Wie verdient een lintje?

Henk van Limpt, een vrijwilliger van ruim 70 jaar, die elke dag met hart en ziel voor ons aan de slag is en veel nieuwe leden werft. Ik bewonder zijn vitaliteit en belangeloosheid: het draait nooit om hem. Fantastisch!

Wat is uw favoriete muziekstuk?

De Carmina Burana van Carl Orff en Paradise by the dashboard light van Meat Loaf. Wat ze gemeen hebben? Intense muziek uit mijn middelbare schooltijd.

Wat is uw levensmotto?

Je bent verantwoordelijk voor je eigen keuzes, voor je eigen leven, maar je bent niet alleen op de wereld. Dat geldt ook voor hoe we om moeten gaan met de natuur. Die is er voor ons en van ons: een gezamenlijke verantwoordelijkheid. Dus geniet en gedraag je. Houd er rekening mee dat als je wilt genieten van een ree of das, zij ook een plek verdienen in deze regio. ■